

Sygn. akt III Cz 1893/16

POSTANOWIENIE

Dnia 22 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Henryk Brzyżkiewicz

Sędziowie: SO Leszek Dąbek (spr.)

SR (del.) Maryla Majewska - Lewandowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 22 grudnia 2016 r. w G.

sprawy z urzędu

z udziałem L. S. i M. G.

o ograniczenie władzy rodzicielskiej M. G. nad małoletnią P. S.

na skutek zażalenia uczestnika postępowania L. S.

na postanowienie Sądu Rejonowego w (...)

z dnia 17 czerwca 2016 r., sygn. akt III Nsm 578/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Maryla Majewska-Lewandowska SSO Henryk Brzyżkiewicz SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Cz 1893/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w (...) w postanowieniu z dnia

17 06 2016r. w trybie zabezpieczenia zarządził umieszczenie małoletniej P. S. urodzonej (...) w rodzinie zastępczej pełniącej funkcję pogotowia rodzinnego lub w rodzinie zastępczej do czasu wydania innych zarządzeń opiekuńczych wobec małoletniej.

W uzasadnieniu orzeczenia uznał, że wątpliwa jest zdolność opiekuńczo – wychowawcza uczestniczki postępowania, która rodzi obawy co do gwarantowania przez nią prawidłowego sprawowania pieczy nad córką i zabezpieczenia jej potrzeb, natomiast aktualne miejsce pobytu uczestnika postępowania nie jest znane. Stwierdził, iż w niniejszej sprawie zachodzi przypadek niecierpiący zwłoki, dobro małoletniej wymaga niezwłocznej ingerencji sądu celem ustabilizowania jej sytuacji

i zasadne jest umieszczenie małoletniej w rodzinie zastępczej pełniącej funkcję pogotowia rodzinnego lub rodzinie zastępczej do czasu wydania innych zarządzeń opiekuńczych wobec małoletniej.

Orzeczenie zaskarżył **uczestnik L. S.**, który wnosił o jego zmianę poprzez powierzenie pieczy nad małoletnią córką ojcu na czas trwania postępowania.

Zarzucił błędne przyjęcie przez Sąd, że zasadnym jest umieszczenie małoletniej

w rodzinie zastępczej. Podniósł, że jego władza rodzicielska została ograniczona przez Sąd na mocy postanowienia z dnia 3 11 2014r. poprzez zobowiązanie uczestnika do podjęcia zajęć psychoedukacyjnych w ramach „szkoły dla rodziców”. Nie miał w żaden inny sposób ograniczonej władzy rodzicielskiej, jego obecna sytuacja jest ustabilizowana i posiada dobre warunki materialno – bytowe pozwalające mu na sprawowanie pieczy nad małoletnią.

W odpowiedzi na zażalenie **uczestniczka M. G.** wносиła „o odrzucenie zażalenia”.

W uzasadnieniu podnosiła m.in., iż uczestnika nie łączy z córką więzi emocjonalne, nie kontaktował się nią przez 6 lat. Podkreśliła, iż nie zgadza się z zabranieniem córki do miejsca zamieszkania uczestnika. Twierdziła, iż działanie uczestnika jest celowe i ukierunkowane na zabranie córki z daleka od matki.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Zaskarżone postanowienie reguluje sytuację bytową małoletniej tylko do czasu zakończenia postępowania w niniejszej sprawie a Sąd odwoławczy w całości podziela leżącą u jego podstaw ocenę prawną Sądu Rejonowego.

W następstwie jego wydania małoletnia przebywa obecnie w rodzinie zastępczej, w której czuje się dobrze, ma w niej zapewnione dobre warunki bytowe oraz prawidłową opiekę.

Postulowana w zażaleniu zmiana zaskarżonego orzeczenia doprowadziłaby

w konsekwencji do zmiany miejscowości w której ona mieszka, szkoły do której ona uczęszcza oraz utrudniłoby jej a nawet wręcz uniemożliwiłoby jej kontakty z matką

z którą łączy ją bliskie więzi uczuciowe oraz co należy podkreślić pogorszyłoby je sytuację bytową (skarżący w chwili obecnej nie dysponuje odpowiednim lokalem w którym mogłaby ona zamieszkać wspólnie z jego obecną rodziną).

Dlatego z uwagi na wskazaną powyżej tymczasowość zaskarżonego orzeczenia w chwili obecnej dobro małoletniej wymaga, żeby do czasu zakończenia postępowania w sprawie i ostatecznego uregulowania jej sytuacji rodzinnej i bytowej przebywała ona pod pieczęą wskazanej w zaskarżonym postanowieniu rodziny zastępczej.

Czyni to zażalenie skarżącego bezzasadnym w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. i z jej mocy prowadziło do jego oddalenia.

Resumując zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe i dlatego zażalenia uczestnika postępowania oddalono w oparciu o wskazaną regulację prawną.

SSR (del.) Maryla Majewska-Lewandowska SSO Henryk Brzykiewicz SSO Leszek Dąbek